

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala
Irományszám: 2/117/12
Érkezett: 2016 AUG 12.

Írásbeli kérdés!

Dr. Kövér László úr
az Országgyűlés elnöke részére

HELYBEN

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló tv. 42. § (8) bekezdése alapján bejelentem, hogy írásbeli kérdést kívánok benyújtani **Simicskó István honvédelmi miniszter úrnak**

Senkit nem hagyunk hátra, ugye?

címmel

Tisztelt Miniszter Úr!

A bíróság által jogerősen eldöntött alábbi ügyel kapcsolatban kérem elvi állásfoglalását.

Egy, Afganisztánt háromszor megjárt, magas beosztású főtiszt utolsó kint tartózkodásakor stroke-ot kapott. Kiutazása előtti, a Honvédkórházban történt orvosi vizsgálatok mindent rendben találtak nála. Nem történt azonban olyan vizsgálat, amely egyedül lett volna alkalmas arra, hogy kimutassa azt a szívritvar rendellenesség-defektust, amely 80 %-os részoki tényezőként hatott közre a későbbi stroke kialakulásában.

Afganisztáni feladatteljesítése alatt bekövetkezett rosszullétét követően csak több nap után sikerült kideríteni, hogy egy folyamatban levő agyi infarktusról van szó és intézkedtek a beteg hazaszállításáról. Itthon a Honvédkórházban megállapították, hogy „lyukas” a szíve és sürgős katéteres zárásra került sor. A FÜV bizottság katonai szolgálatra alkalmatlannak találta a főtisztet, de betegségét szolgálati kötelemekkel nem összefüggőnek minősítette, és így döntöttek a HM különböző szervei is. A munkaügyi bíróság azonban a honvédelmi miniszter határozatát hatályon kívül helyezte és a HM-et új határozat meghozatalára kötelezte. A Kúria ezzel ellentétesen döntött és a munkaügyi bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, a HM törvényességi felülvizsgálati kérelmének adott helyt.

Nos, ennyi a történet röviden. De nézzünk a tények mögé. Adva van egy, a katonai ranglétrán és beosztásban magasra jutott főtiszt, aki gyermekkorától készült a katonai pályára

és mindent megtett azért, hogy ezt a hivatást tölthesse be: katonai kollégista volt, katonai műszaki főiskolát és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemet végzett; pályafutása során minden csapattagozatban adományozható kitüntetés, a Babérkoszorúval ékesített Tiszti Szolgálati Jellel bezárólag, megkapott; soron kívüli előléptetésben részesült; NATO angol katonai szaknyelvi nyelvvizsgával rendelkezik; minősített tagja volt a NATO harcászati értékelő-elemző csoportjának; második afganisztáni missziója során az ISAF Északi Regionális Parancsnokságán a műveleteket tervező részleg vezetője volt.

Érthetetlen számára, hogy eddigi katonai pályafutása, szakmai előmenetele, emberi tragédiája, az, hogy önhibáján kívül kénytelen megválni választott és szeretett hivatásától, miért nem volt elég ahhoz, hogy munkáltatója az egymásnak ellentmondó orvosi szakvélemények, bírósági ítéletek közül ne a számára kedvezőbb, és szerinte igazságos döntést vegye figyelembe?

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztában vagyok azzal, hogy mit jelent egy jogerős bírósági döntés. De azt is tudom, hogy a seregben az egyik legnagyobb megtartó erő, hogy a katonák kiállnak egymásért, a senkit nem hagynak hátra elv alapján a hadsereg egyetlen emberért is képes minden erejét megmozgatni. Úgy érzem, ebben az esetben épp fordítva történt. Egy katona szolgálatteljesítés közben rosszul lett és a munkáltatója az egymásnak ellentmondó szakvéleményekbe és bírósági ítéletekbe kapaszkodva, a tényeket figyelmen kívül hagyva, felelősséget nem vállalva, mindent megtett annak érdekében, hogy hátrahagyja őt. A Kúria döntése után kártérítési igénye érvényesítésére nincs lehetőség, és mivel egészségi állapota miatt önkéntes tartalékos katonának is alkalmatlan, szolgálati járadéka 15 %-os csökkentésének kikerülésére sincs lehetősége. Így akarata ellenére jelentős joghátrányba került.

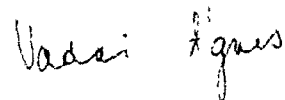
A fentiek alapján kérdezem tisztelt Miniszter Urat:

A katonaságnál az egyik legnagyobb megtartó erő, hogy a katonák kiállnak egymásért és senkit nem hagynak hátra elv alapján lát-e lehetőséget arra, hogy a fentiekben vázolt, kivételes esetekben, egyedileg az érintettre nézve kedvező elbírálás szülessen a Honvédelmi Minisztérium részéről?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2016. augusztus 11.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes
Demokratikus Koalíció